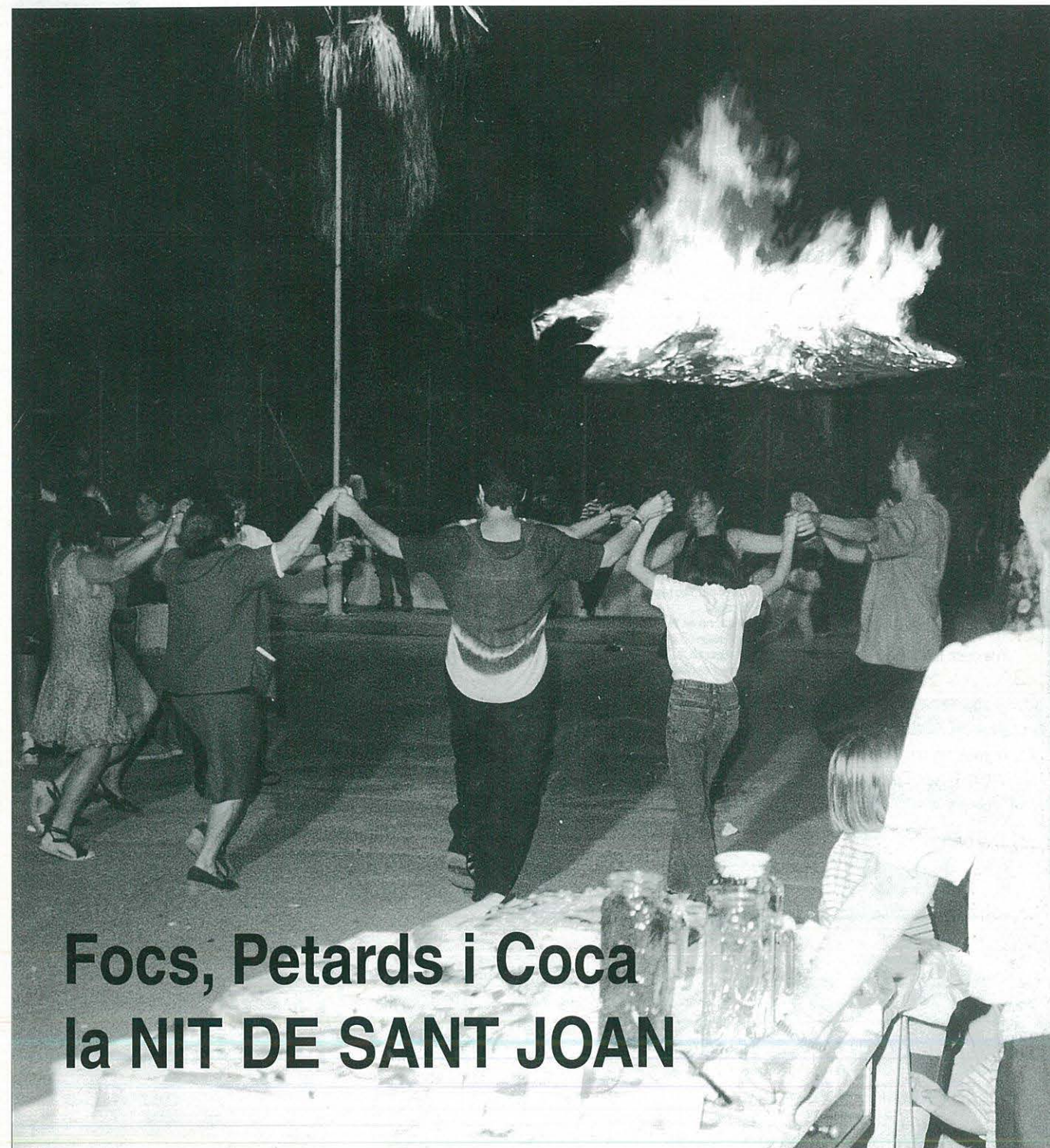

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 977 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 977 57 32 18 ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 977 72 03 63 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	SUMINISTRES "LA SÈNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	Mobles A R N A U Sant Lluc, 12 - Major, 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
Pastisseria millán Major, 115 - Tel. 977 72 02 82 ULLDECONA	 ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel. 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (montsià)	 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 ULLDECONA agilitat i gestió immobiliària
Carnisseria OLGA Major, 160 - Telèfon 977 72 04 64 ULLDECONA	 Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 72 03 37 43550 ULLDECONA (Tarragona)	INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 43550 ULLDECONA	 AGF FÉNIX Mestre Hierro, 5 - Ulldecona - Tel. 977 72 00 48 AGENCIA SAUCH VILADOT - ASSEURANCES
 BLOC Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA PAPERERIA i REGALS	R. GRAU, S.L. FERRATGES PER A MOBLES Major, 104 - Tel. 977 72 06 87 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tels. 977 72 01 89 - 977 72 06 20 - Fax 977 72 11 15 43550 ULLDECONA (Tarragona)	 Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 - ULLDECONA

23 de juny. Encenent la foguera de Sant Joan al Poliesportiu

Focs, Petards i Coca
la NIT DE SANT JOAN

Í N D E X :

	PÀG.
- Editorial	2
- Activitats del CCR.....	3
- Col·laboració	4
- Bases Concursos	5
- Diada del Castell	6-7
- XXX Concurs Literari Sant Jordi ...	8
- Entrevista a la nostra Pubilla	9
- Novetats filatèliques	10
- "El meu veí és un barrut" - Gastronomia .	11

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Francesc Itarte Vericat
Josep Lluís Cabañas Vidal
Joan J. Roca Labernia
Núria Ausensi Estellé
Josep A. Lázaro Puente
Isabel Bobes Castell
Mª Cinta Caballer Meseguer

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix: gràfiques
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Editorial

Amb la sortida al carrer d'aquest número arribem a l'estiu, època de vacances, festes, revetlles, etc... i d'activitats també per al CCR.

El dia 3 de juny hem fet el lliurament dels premis del XXX Concurs Literari Sant Jordi. En la secció d'activitats us presentem als/les guanyadors/es, als qui des d'aquí felicitem i recordem que l'any que ve poden tornar a presentar-se.

També us informem de la celebració del Dia del Soci amb el nomenament de Socis d'Honor dels senyors Francisco Roig Martí i Manuel Vidal Marcoval i de la representació de l'obra *El meu veí és un barrut*, pel Grup de Joves del CCR.

Com us diem en la revista anterior, la senyoreta Laura Roig Vericat representarà al CCR a les festes majors i Fernando José Guarch Bordes serà el nou Comanador en la Diada del Castell que celebrarem el dia 30 d'agost.

Abans, el dia 25 d'agost, els joves i grans podran participar en el XXX Concurs de Dibuix Ràpid i el 26 en el III Concurs de Pintura Ràpida. Les bases dels dos concursos les trobareu en aquesta revista. Els amants de la pintura poden aconseguir quadres patrocinant algun premi. Animeu-vos.

Ja podem anunciar que el dia 10 de setembre us oferirem una altra edició del festival d'Ahir i d'Avui amb alguns canvis. Enriqueta ja hi està treballant. I tot seguit de cap a les XIXes JORNADES DE TEATRE DE TARDOR.

I res més, que passeeu un bon estiu.

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

El 3 de juny, dins dels actes de les Jornades de Cultura Catalana, el CCR va celebrar el DIA DEL SOCI DEL 2001. En aquesta celebració es va retre homenatge als socis més antics de l'entitat, els senyors Francesc Roig Martí i Manuel Vidal Marcoval nomenant-los Socis d'Honor. Amb aquest nomenament la Junta vol agrair als esmentats socis els quaranta-vuit anys de pertinença al CCR i desitjar-los molts anys de vida perquè puguin ser exemple per a tots.

A continuació el Grup de Joves va oferir a tots els socis i simpatitzants del CCR l'obra de

teatre *El meu veí és un barrut* de Francesc Lorenzo i Gàcia, comèdia còmica desprovista de problemes socials i amb la intenció que el públic s'ho passi bé, fins i tot els mateixos actors. Tot aquest grup de personatges, amb els seus problemes, fa que la vetllada es passi divertida.

REPARTIMENT:

Adelaida Mercè Sans Cucala
Mari Núria Simó Segura
Enric..... Eduard Marín Castell
Armand Jorge Morera Manero
Joaquim Lluç Fernàndez Tomàs

Coordinadora Enriqueta Sales Ferré

Apuntadora Anna Ausensi Estellé

Decorats Enrique Mesa Hortonedada
J. José Sans Forcadell
Ramon Vidal Arbona
Jordi Reverté Vergés
Joan Vidal Mariné

Maquillatge Mª Carmen Cucala Forcadell

Llum i So Joan M. Subirats Castell
Fernando J. Guarch Bordes

Director Pere Sans Arasa

PRODUCTES I SERVEIS INFORMÀTICS

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
EQUIPS D'OFICINA
PROGRAMES A MIDA I STANDARD

olivetti

SYSTEMS
PARTNER

Plaça Sales i Ferré, 14
Telèfon 977 57 32 57 - Fax 977 72 08 97
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Col·laboració

LA NIT DE SANT JOAN, PORTA DE L'ESPERANÇA

TARDA.- La tarda anuncia l'aparició d'un temps de claror. S'acaba l'escola, s'acaba la rutina grisa i el sol ens fa viatjar en una nova època. Aquesta nit serà especial. Màgica. Els carrers del poble queden escombrats pel silenci, trencat algunes vegades pels petards i crits infantils. Els menuts, amb carretons, van a buscar fusta vella per preparar el ritual com cada any. Hom vol donar la benvinguda a una estació carregada d'emocions amb tots els honors que es mereix.

Algunes cases, amb les finestres i els balcons oberts, amb la suggerent olor de ginesta, flor de l'estiu, deixen entreveure l'amorosa excitació de les noies, que s'emproven els vestits nous per a la revetlla.

Als forns i a les pastisseries, regna una activitat de presses, normal en aquestes dates. Els pastissers, bruts de farina, corren i s'atabalen. Hi ha molts encàrrecs. Famílies, colles d'amics i coneguts han vingut i s'ha de quedar bé. Les coques de llardons, cruixents i delicioses, han d'estar acabades per al vespre.

Tocat per la xafogor, el rellotge del campanar, poc a poc, va cantant les hores que falten per al moment tan desitjat.

NIT.- El poble queda mort per un oblit passatger i la vida cobra forma en el recinte d'un descampat. Les pires, bressols del foc follet, esperen. La gent s'impacienta i es mou nerviosament. Aleshores, una flama s'allotja a la foguera dels mals endreços.

La veu popular conta que aquesta flama baixa de la muntanya del Canigó. Però, en un racó de l'ànima, s'amaga la creença que aquesta flama, plena com la felicitat, baixa del cel i el seu fum s'enduu els mals pensaments per a que els esborrin les estrelles.

La gent està expectant. Els seus esguards tremolen davant el mirall del foc. El seu espetec reflexa les contradiccions del món: amor i odi, justícia i injustícia, puresa i perversió, innocència i hipocresia... Tot és un aiguabarreig que s'estén en el rogle roig. Ha arribat l'hora. L'hora dels encanteris i dels miracles.

Mitjanit. El rellotge del campanar, reviscolat per la fresca, canta les dotze.

L'única hora de l'any en què **TOT ÉS POSSIBLE.**

LA REVETLLA.- Un cop encesa la foguera, la gent es deixa vèncer per la gula. Agafen un tros de coca i una copa de cava d'una taula amb desesperació. Com si aquestes menges fossin un tresor cobdiciat per lladres i honrats.

Secretament, algunes parelles joves han anat a banyar-se per renovar promeses. Com si celebressin

el bateig d'un amor nouat amb el mar i la lluna com a únics testimonis.

Una carretera amb moltes corbes queda tacada de puntets grocs. Fars de cotxes que puguen per continuar la revetlla a un petit barri del poble on es fa la Festa Major. Però, hi ha feina per aparcar en un lloc tan petit, on, com l'espina d'un peix, hi ha un carrer central i al costat altres carrerons voltats de masos i garrofers. I, com que és un barri petit com una caps de mistos, la gent balla a la placeta, que està plena com un ou.

En el rovell de la gresca, ornada amb la música d'una modesta orquestra, la calma i la passió es donen la mà en una dansa frenètica.

L'alegria es confon amb la melangia de la nit, la qual s'ha obert com un capoll de rosa i ha estès la seva aroma en un món que ha començat a canviar. Les diferències s'obliden i s'apaguen entre els últims remors de la festa i l'últim caliu de la pira.

MATINADA.- Poc a poc, es comença a veure sortir el sol d'entre les muntanyes. La rosada va tapant els estels que, juntament amb el foc màgic, han aclarit la nit de Sant Joan. Ara, una altra llum eclipsa els moments foscos i de misteri.

El futur es despulla dels anhels del present i deixa que la matinada brolli amb una interrogació. Què passarà a partir d'ara? Es farà ric qui haurà deixat un grapat de faves a l'ampit de la finestra? Aconseguirà els seus desitjos qui s'ha mullat els peus a la mar? Trobarà el seu amor la noia que ha tirat plom fos al fons d'un poval d'aigua?

No se sap. El demà sempre és una incertesa que tenim a la vida. Però, malgrat aquesta interrogant, hom sap amb seguretat innata que, la nit de Sant Joan obre una porta. La porta de l'estiu. La porta de l'esperança.

BASES PER AL XXX CONCURS DE DIBUIX RÀPID

1.- El Centre Cultural Recreatiu convoca el XXX Concurs de Dibuix Ràpid, amb motiu de les Festes Majors d'Ulldecona. Podrà participar-hi tothom que ho desitgi.

Els concursants seran classificats segons les seves edats en les següents categories:

- A) fins als 5 anys. B) de 6 i 7 anys.
C) de 8 i 9 anys. D) de 10 i 11 anys.
E) de 12 i 13 anys. F) de més de 13 anys.

2.- Les inscripcions es faran a les oficines de Caixa Tarragona i el termini per a inscriure's quedarà clos el dia 24 d'agost.

El dia per a realitzar els treballs serà el dissabte, 25

d'agost, a les 10 del matí, hora en què els participants hauran de concentrar-se a la plaça de l'Església i des d'allí es traslladaran al lloc escollit per a realitzar els treballs.

3.- S'estableix la modalitat de dibuix de tema obligat.

4.- Es nomenarà un jurat qualificador dels treballs. Els qui resultin premiats figuraran amb indicació del tipus de tema, premi atorgat i nom i cognoms de l'autor/a.

5.- Els treballs s'exposaran als Claustres de l'Ajuntament durant totes les Festes Majors.

6.- Els premis seran lliurats el dia 11 de setembre, a les 12 hores, a la Casa de Cultura.

BASES PER AL III CONCURS DE PINTURA RÀPIDA

1.- El Centre Cultural Recreatiu d'Ulldecona convoca el III Concurs de Pintura Ràpida.

2.- Podran participar-hi tots els artistes pintors que ho desitgin sense distinció de nacionalitat. Hi haurà un premi local al qual sols podran optar els pintors nascuts o residents a Ulldecona.

3.- El tema serà lliure, però s'haurà d'emplaçar obligatòriament dins del marc urbà o rodalies de la vila d'Ulldecona, incloent-hi d'alguna manera algun element monumental.

4.- S'establiran dos apartats: oli i aquarel·la.

5.- La mesura mínima (superfície pintada neta) serà:

- Oli: 73 x 54 cm.

- Aquarel·la: 65 x 50 cm.

En l'apartat d'aquarel·la, aquestes deuran d'anar sobre un suport rígid.

6.- El jurat podrà declarar desert algun premi o dividir-lo si ho creu oportú. No es podrà atorgar més d'un premi a un mateix pintor.

7.- El concurs es realitzarà el dia 26 d'agost des de les 9.30 h. fins a les 13.30 h. La inscripció dels pintors participants es farà el mateix dia del concurs, a les 9 h. al pati de l'Ajuntament.

8.- Les obres que es donen per acabades s'han de presentar signades.

9.- Les obres premiades quedaran en propietat de cadascun dels patrocinadors del concurs.

10.- Totes les obres s'exposaran a l'Ajuntament des d'aquest dia fins al 3 de setembre de 2001. Les obres no premiades podran endur-se-les si així ho desitgen els autors.

11.- Tots els concursants podran posar preu a la seva obra per a que pugui ser venuda durant l'exposició.

12.- El CCR no respondrà dels desperfectes que poden sofrir les obres en el transcurs del concurs o durant l'exposició, si bé tindrà la màxima cura per garantir la seva seguretat.

13.- L'entrega de premis es farà el dia del concurs a les 19 h., al Saló de Sessions de l'Ajuntament.

14.- L'entitat organitzadora es reserva el dret de publicar qualsevol obra premiada.

15.- El fet de participar en el concurs, comporta l'acceptació d'aquestes bases.

NOTES: A cada concursant se li lliurarà dos tiquets per al dinar col·lectiu que es realitzarà al finalitzar el concurs. A efectes d'organització del dinar, preguem als concursants avisin la seva assistència als tels. 977 72 03 07 - 977 72 06 82, on també podran obtenir més informació.

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
TALONARIS ALBARANS, FACTURES,
TAPES D'ANELLES,
I TOT TIPUS D'IMPRESOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS

**gràfiques
montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Diada del Castell

Aquest any, per celebrar la XIV Diada del Castell, el CCR ha proposat el nomenament de Comanador a un soci i col·laborador permanent del Centre Cultural, amb qui hem mantingut una agradable conversa perquè el coneguem millor i compreguem perquè l'hem proposat.

P. Amic Fernando, per si algú encara no et coneix, presenta't.

Em dic Fernando Guarch i Bordes, sóc d'Ulldecona, tinc 38 anys i les meues aficions són: la història, la música i l'arqueologia, i concretament això és el que he estudiat. Actualment treballa al camp ajudant el meu pare seguint la tradició familiar, i també dono classes de música a Godall i Alcanar i lògicament, continuo estudiant.

P. Quan vas ingressar al CCR i quina ha estat la teua col·laboració amb l'entitat?

Tota la vida he sentit parlar al meu pare del Centre Cultural i als set anys vaig ingressar a la Secció de Muntanya. Després vaig estar uns anys sense anar-hi, fins que quan es va produir l'escissió Gabriel Roig, aleshores president del CCR, em va demanar que em fes càrrec de la Secció de Muntanya i així ho vaig fer durant tres anys, fins que vaig anar a fer el servei militar. Després, cinc anys més, membre de la junta directiva i una constant col·laboració en tot el que m'han demanat les respectives juntes.

P. Ara parlem del càrrec de Comanador. Com o a qui se li va ocórrer recuperar aquest càrrec?

Aquesta història és molt llarga. Per a mi des de molt jove el castell era un imant. Anar al castell, veure el castell, tocar el castell, era una necessitat i encara ho és. No fa ni quinze dies li vaig dir a la meua dona que sentia la necessitat d'anar al castell; era època d'exàmens i amb l'esforç d'estar fins a les tres del matí estudiant, sentia la necessitat de sortir pel terme i tocar les pedres, ja no sols del castell sinó de tot el terme. Però el castell és diferent, és quelcom més tangible i ja des de jove vam començar la colla dels amics, que si el castell amunt, que si avall; veure que tot era un munt de runes ens entristia; per a nosaltres no era solament pedres, era molt més i ja a partir d'aquí vam plantejar-nos de netejar-lo, de recuperar alguna cosa... No fer excavacions furtives sinó fotografies i plànols perquè veïem que allò se'n anava. Després de tot això i de moltes anades a l'Ajuntament i a Tortosa a parlar amb el Departament de Cultura, ens va venir la idea de fer unes jornades del castell per intentar conscienciar la gent i un dels ganxos de la Diada del Castell podria ser el fet de tenir un comanador. Sempre que parlàvem del castell sor-

tia la figura del comanador, una cosa tan emblemàtica per a Ulldecona, la Placeta de l'Encomanda, el comanador que va ajudar a construir el convent de les Monges Agustines... La qüestió és que sortia sempre la figura del castell sense comanador. I així va sorgir la idea. Actualment no té cap valor social, només una càrrega emotiva per a tots els que anem al castell a celebrar la Diada, i per aquest motiu, crec que hauria d'agafar importància dintre el poble com un homenatge al passat.

P. Creus que es segueix la línia que vatos vau començar?

L'evolució de les coses no es poden preveure mai. Un pensa blanc i en el transcurs de la vida van canviant els colors. Si pensem que tot es va fer perquè es prengué una major consciència del castell i que després es conservés i agafés més importància, crec que sí. Que s'hauria pogut fer d'altres maneres? Penso que també. El més important que s'ha aconseguit amb aquestes jornades del castell, és que la gent ha pres vertaderament consciència de poble envers el castell i s'ha convertit pràcticament en una senyera per al poble. La gent s'ha conscienciat que venim d'un lloc comú; que tenim una història, que ben segur que tots ho sabem, però que no ens havíem donat prou compte de tot l'àmbit, de tota la importància que això comporta. És com allò que quan estudiàvem arqueologia, la Margarida Genera ens ho deia, que no és important una ceràmica, un tros de ferro per si mateix, l'important és saber què hi ha darrere d'aquestes troballes; on se troben, com se troben; tot això ens permet saber com vivien aquella gent. El que som avui, ho devem als nostres avantpassats i el castell n'és un exemple d'això. El castell no va ser un punt de sortida però sí una fita, un lloc punt i cabdal de la nostra història, que si la perdem i perdem els orígens perdem la nostra identitat, i no es pot perdre la identitat d'un poble. És realment important saber d'on venim i el que som. Això ho hem de tenir molt clar

P. Ha estat eficaç aquesta diada per solucionar problemes i trobar el camí per donar-li al castell la importància que li correspon?

Trobar un camí on no li ha, sempre és difícil. Ara, refer un camí que ja està fet no ho és tant perquè sempre trobes la pista marcada; jo, moltes vegades penso que el més difícil és deixar el camí de la millor manera possible; la bona voluntat de les persones mai, mai pot posar-se en dubte, ara, què és el millor i què és el pitjor? Consciència se n'ha agafat, el castell s'ha restaurat. De la millor manera? No ho sé, no soc qui per dir-ho. A mi potser m'hagués agradat d'una altra manera. Recordo que quan hi anàvem

les primeres vegades, anàvem per exemple, Paco Lavega, Vicent Obiol Raga, Cipriano Millán (el fill), recordo que les primeres mesures les fèiem amb un cordell d'empalmar en una bobina de fer volar estels i vam treballar molt per fer els primers plànols i les primeres fotografies, i quin era l'enyor que sentíem. Tornar a veure el castell en la seua magnificència com a castell, que recuperés la seua identitat, però que no el maquillesin. El maquillatge és una cosa que tard o d'hora se'n va i que disfressa moltes vegades la realitat, i la realitat no es pot disfressar, perquè la veritat sempre sura. S'ha conscienciat, sí, el castell no ha caigut, d'acord, el poble n'ha pres més consciència i possiblement l'estima molt més. Estic content? Sí. La festa medieval m'agrada molt i l'ambient que es viu allà dalt també. Aprecio moltíssim el sacrifici que fan totes les entitats, perquè així es fa poble, no d'una altra manera. El poble se pot fer devent-li diners, n'estic completament d'acord. Un poble necessita riquesa per viure, però la riquesa sense cultura igual que la cultura sense riquesa, són dos conceptes essencials i inseparables per al correcte desenvolupament d'una societat. I si volem un poble ric hem de tenir consciència d'això sense discriminar els altres, i tirar endavant en tots els aspectes. S'ha de procurar que les prioritats siguin el més consensuades i el més equilibrades possible, perquè de vegades, es deixen córrer unes coses en profit d'unes altres amb tota la bona voluntat i Ulldecona és massa rica com perquè es deixi córrer ni tan sol una olivera.

Creus que hi ha persones que mereixen ostentar el càrrec i per la causa que siga encara no han estat nomenades?

Sempre hi ha persones que s'ho mereixen. Hi havia un partit polític, el carlí, que deien que davant de Déu mai seràs un heroi anònim. Sempre hi ha persones, moltes persones que han fet molt per tothom i que mai ningú sabrà el que han arribat a fer pels altres. I com això, el títol de comanador no es mereix només portar-lo aquell que ha treballat pel castell físicament; hi ha qui treballa moralment, espiritualment, hi ha qui ha treballat pel castell, fent altres coses, com aquell que en un moment donat va vendre el castell a l'Ajuntament en compte de vendre'l a un altre. La voluntat de mantenir una cosa la tenim tots i jo crec que més que nomenar i dir tu seràs el número u, per tant ets el millor per damunt del demés no es pot fer. Pensem que si hi ha un número u és perquè hi ha molts números dos i tres.... Potser un any s'hauria de fer un nomenament col·lectiu al mateix poble d'Ulldecona, dedicat a tot el

poble, perquè sempre hi ha alguna persona que ha donat una idea o ha fet alguna cosa que ha mogut als altres a obrar en determinat sentit, els ha despertat, i aquesta persona que ha donat la idea primigènica no serà mai reconeguda. La vertadera importància està en la idea potser més que en el desenvolupament.

P. Voldries dir alguna cosa més?

Per a mi el castell és una cosa molt íntima. La paraula castell en sí mateixa em porta una sèrie de sensacions, de records, i el que és més important, una sèrie de sentiments molt peculiars; hi veig un recordatori, un estat present que en tot moment vol recordar-nos el que hem de fer. Avui es viu molt de cara al dia, no tant al demà, sinó al dia. És allò de "tanto ganado tanto comido". Els vells, i el castell n'és una bona mesura d'això, ens ensenyen que qui no guarda quan té no menja quan vol i hauríem de recordar, com ens diu aquest exemple, que tenim moltes coses, que Ulldecona gràcies a Déu és patrimoni de la humanitat i com a tal, amb tots els tresors artístics que té, crec que hem de desenvolupar una cultura molt més ferma, no només en intencions sinó en fets, i si tenim aquesta riquesa no sols hem de conservar-la, sinó també potenciar-la de cara al poble; que en siguéssim tots conscients del que tenim, i que els demés ho puguem admirar. Però pensant que qui realment fa el poble, som natros mateixos, que els de fora vindran, l'admiraran però no ens faran el poble. Qui dorm al poble i demà es desperta al poble, som natros, i si una nit un se'n va a dormir sense haver-ho desat tot al seu lloc, a l'endemà pot alçar-se i no trobar res. Si volem conservar-ho ho hem de conservar natros. Hem de ser els primers interessats en conservar les nostres coses. Perquè sí que estem dins de la globalitat d'un país, però pensem que la terra que ens dona menjar està entre la Cogula i la Serra de l'Ermita.

Gràcies per les teues paraules i enhorabona.

- *ESTUDI
- *REPORTATGE
- *FOTO INDUSTRIAL
- *GRAFISME

ULLDECONA
Major, 60
Tel. 977 72 00 57

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

XXX CONCURS LITERARI DE SANT JORDI

ACTA DEL JURAT QUALIFICADOR DEL XXX CONCURS SANT JORDI

A la vila d'Uldecona, a les 22 hores del dia 30 de maig, es reuneixen els membres del Jurat Qualificador del XXX Concurs Literari Sant Jordi convocat pel Centre Cultural i Recreatiu i format per Lidia Armela, Anna Ausensi, Carmen Àvila, Neus Borràs, José Luis Cabañas, Mossèn Ramon Laberniè i Núria Simó. Actua de secretària la de l'entitat, M^{ra} Cinta Caballer.

Guanyadores de la Categoria A

Havent llegit prèviament els treballs presentats, acorden per unanimitat, d'acord amb les puntuacions obtingudes, atorgar els premis següents:

Categoria A (8 i 9 anys)

Primer Premi: Ariana Marín Delgado.
Segon Premi: Àngela Ruiz Sevilla.
Tercer Premi: Marta Millàn Queralt i Pau Tena Vidal.
Accèssit: Maria Fuentes Àvila.

Categoria B (10 a 12 anys)

Primer Premi: Sulem Ramírez Cuesta.
Segon Premi: Anna Làzaro Simó i Gemma Reverté.
Tercer Premi: Lorena Poy Sàenz.
Accèssit: Toni M. Muñoz Borràs.

Categoria C (13 i 14 anys), deserta.

Categoria D (a partir de 15 anys)

Únic premi a: Montserrat Martín Fernandez.

Els premis seran lliurats el proper dia 3 de juny a les 12 hores a la Casa de Cultura.

Uldecona a 30 de maig de 2001.

Categoria A 8-9 anys - 9 MAR. 2001
Núm: 21

Una vegada hi havia un home que se quedava molt disfressat-se.
Al dia següent va tindre una idea, anar a donar la volta al seu país perquè encara no el coneixia.
Al cap d'un temps va acabar a un petit poble on estaven en festes. Però ell no sabia en quina quina festa estaven. Ell és unic que veia era per anar disfressat el seu país. Es va dirigir a una persona disfressada de bruixa i li va preguntar:
- Quina festa es la que celebren?
Aquella renega li va respondre:
- Ots no veis Carnestoltes.
Ell és unic que va entendre va ser la última paraula: Carnestoltes.
Aleshores se li va acudir una idea genial.
De camí cap a casa va anar passant-se per tots els pobles, ciutats i poblets dient que hi havia una festa general el dia 24 de Febrer i que es deia:
- Carnestoltes!
Ell va ser el inventor del carnaval que el més important es Carnestoltes. Però perquè aquí fica que carnaval es el 24 de Febrer no es veritat, fa uns mil anys van canviar la data i ara cada any que passa es un dia diferent.

Primer premi Categoria A: ARIANA MARÍN DELGADO

Entrevista a la nostra Pubilla

Després de varies setmanes seguint-la, ho hem aconseguit, per fi li hem fet l'entrevista a la nostra pubilla del 2001!

A la afaenada **Laura Roig Vericat**.

Núria: Bona tarda Laura.

Laura: Hola, bona tarda.

Núria: Per començar, una pregunta molt típica però necessària; perquè ets la pubilla del Centre Cultural i Recreatiu?

Laura: Perquè des de petiteta que sóc sòcia del Centre i, a més, quan era petita, sortia a tots els festivals organitzats per l'entitat, amb totes les amigues.

N.: Saps quins són els teus deures i obligacions a l'hora de ser pubilla?

L.: Sí, assistir a tots els actes que l'entitat em digue que tingui que anar...

N.: Com a bona sòcia del CCR., saps que és una de les entitats que més activitats organitza al llarg de l'any?

L.: Ja ho sé, però bé, si sóc la pubilla del Centre, tinc que complir amb l'entitat a la que represento.

N.: Ja saps quins són els actes que organitza el CCR dintre de les Festes als que hauràs d'assistir?

L.: Al teatre, a la Diada del Castell també, ... a l'entrega de premis del concurs de dibuix i pintura ràpida..., ja he començat amb la foguerada, que vaig encendre jo!...

N.: I que l'experiència?

L.: Va estar bé, però em fan molta por els coets, vaig patir molt a l'hora d'encendre la foguerada.

N.: Tens ganes de que arriben les Festes?

L.: Sí, moltes, però... això d'aixecar-te prompte al matí...

N.: Que significa per a tu ser pubilla de les Festes Majors?

L.: Des que ets petita sempre veus a les pubilles que xalen més, i que, són les protagonistes de les festes, són les teues festes, es xala més!

N.: Que és el que t'agrada més de les Festes?

L.: Doncs això, la festa! Sobretot els concerts,...

N.: Que és el que canviaries?

L.: Pot ser els actes del matí els posaria una miqueta més tard.

N.: Quin és el dia que esperes en més il·lusió?

L.: El pregó... que poc original!, però es que és el primer dia que et vesteixes de blanc...

N.: I ara, la pregunta xafardera, ja tens el vestit mirat?

L.: Home sí, des del febrer!

N.: I que? Ens pot avançar alguna cosa?

L.: Molt xulo, molt xulo... molt senzillet però, molt xulo!

N.: Bé, ara parlans un poc de tu, que es el que estudies, que fas en el teu temps lliure...?

L.: Aquest any he cursat primer de Batxillerat de Lletres, que me n'he sortit prou bé, i ara, estic treballant al bar de la piscina del poble...

N.: I per finalitzar, que els diries als socis i als lectors de la revista?

L.: Que surtin, que xalen a festes, que vagin a tots els actes del Centre Cultural i Recreatiu... que compleixin com a socis.

N.: Molt bé Laura, fins aquí l'entrevista, et desitjo que passes unes molt bones Festes Majors, disfrúta-les al màxim, ja hi haurà temps per a dormir!

NÚRIA SIMÓ SEGURA

Representant del Grup de Joves del CCR

Mes d'abril

CASTILLOS 2001

Fecha de emisión: 20 de Abril de 2001.
 Procedimiento de impresión: Calcografía.
 Papel: Estucado, engomado, mate y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm. y 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 40, 75, 155 y 260 ptas. (0,24; 0,45; 0,93 y 1,56 euros).
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

La sèrie Castells emesa el passat 20 d'abril està composta per quatre segells. El segell de 40 ptes. està dedicat a La Suda, en el recinte emmurallat de Tortosa. Tortosa, capital del Baix Ebre, des de l'antiguitat fou un important nucli urbà i estratègic per la seva situació, al costat de la via fluvial de l'Ebre i com a pas obligatori entre Barcelona i València, la va convertir en una plaça forta i militar més important d'Espanya. El segell reproduceix una imatge del castell, construït per Abd al-Rahman III l'any 944 i modificat darrerament en 1976, data en la que va ser habilitat com a Parador de Turisme.

El segell de 75 ptes està dedicat al castell de Jadraque, en la província de Guadalajara, que s'aixeca sobre un turó a l'oest de la població. La seva planta, adaptada perfectament al turó és "el més perfecte del món" segons Ortega i Gasset. La història d'aquest castell és molt antiga, tenint-se notícies de la seva existència ja des del segle IX. Es va comprar pel municipi de Jadraque en 1889 en pública subhasta per 300 ptes. Iniciada la seva restauració en 1961, avui dia pot ser visitat pel públic. El segell de 155 ptes. està dedicat al castell de Sant Ferran de Figueres. És el monument major d'Espanya i la major fortalesa abaluardada d'Europa. Construït entre 1753 i 1766 és una gran fortalesa amb forma de pentàgon irregular estelat, amb doble recinte de muralles entre les que hi ha un fossar de superfície pròxima a les 15 Ha. El segell reproduceix una vista aèria de la fortalesa i la portada principal destruïda durant la guerra civil espanyola.

El segell de 260 ptes. està dedicat al castell de Montesquiu, en la comarca d'Osona en el Prepirineu català. Edifici rectangular, fortificat a partir d'una torrassa solitària que el comte Guifré el pilós va manar construir en el segle IX. Servia per a vigilar el pas del riu Ter durant la repoblació de la Plana de Vic. En 1936 fou cedit a la Diputació de Barcelona i avui dia s'integra en el seu parc comarcal.

DÍA DEL LIBRO

Fecha de emisión: 23 de Abril de 2001.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 40 ptas. (0,24 euros).
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

El dia 23 d'abril es celebra a tot el món el dia Mundial del Llibre i dels Drets de l'autor. Amb aquest motiu s'ha emès un segell denominat Dia del llibre, amb l'objecte de promoure el llibre com a instrument poderós de difusió i d'enriquiment cultural seguint la decisió presa el 15 de novembre de 1995 per la UNESCO. La data elegida té la raó de ser en que el 23 d'abril de 1616 es donà la coincidència de la mort de Miguel de Cervantes, William Shakespeare i l'Inca Garcilaso de la Vega.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Fecha de emisión: 27 de Abril de 2001.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Dentado: 13 3/4.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 120 ptas. (0,72 euros).
 Efectos en pliego: 50 sellos.
 Tirada: 1,2 millones.

El Gran Teatre del liceu, inaugurat el 4 d'abril de 1847, ha estat per més de 150 anys el teatre d'òpera més important d'Espanya. La seva construcció, iniciada en 1845 mitjançant aportacions d'accionistes particulars, fou dirigida per l'arquitecte Miquel Garriga i Roca qui va dissenyar l'edifici per una cabuda de 4.000 persones amb platea i sis pisos. La vocació del Liceu ha estat bàsicament operística, però, des del començament han cabut en ell altres activitats, com representacions teatrals, sarsueles, espectacles de màgia, etc... Al llarg de la seva història han dirigit en el Liceu, Pau Casals, Manuel de Falla, Herbert von Karajan, Igor Stravinsky, Cristóbal Halfter, entre d'altres i han actuat Montserrat Caballé, Maria Callas, Josep Carreras, Plácido Domingo, Miguel Fleta, Alfredo Kraus, etc. En ell s'han representat obres dels compositors més rellevants, des de Verdi fins a Wagner. El 31 de gener de 1994, un incendi va cremar l'edifici. L'actual edifici ha estat inaugurat en 1999 i constitueix un dels símbols identificadors de la ciutat de Barcelona.

" El meu veí és un barrut "

Hola amics, us ho vau passar bé el diumenge? Perquè vau venir a veure'ns, no? Natros ens ho vam passar genial fent l'obra; bé, si us he de dir la veritat, al principi estàvem tots molt nerviosos, teníem tots al cap que ens faltaven més hores d'assaig però, al final va sortir bé, més o menys... Va haver-hi moments que les apuntadores no sabien a quina pàgina estaven, ui! això, em sembla que no us ho hagués tingut que dir! Era boníssim estar dintre i veure les errades que arribaven a fer i sentir les animalades que arribaven a dir els companys que en aquell moment estaven actuant..., vatros no us en adonàveu, es clar, però... Ara quan el que t'equivocaves eres tu, buf!!, paties..., però sempre vam trobar el camí per sortir-nos-en, a més sinó, per a que estan les apuntadores?! Amb elles, el nostre esforç, i el públic tan simpàtic i agraït que va venir tot va sortir rodó!

Va ser una obra força divertida, per passar una bona tarda de diumenge i riure molt, i em sembla que ho vam aconseguir, o així és el que ens ha dit la gent a natros quan ens ha trobat pel carrer!

Moltes gràcies pel vostre suport, realment reconforta molt que ens digueu lo molt que heu rigut, ens ajudeu a veure que els errors no van ser tan greus i ens animeu a fer-ne més. Espe-

rem que la pròxima vingueu tots un altre cop, que no vau ser pocs, i que us porteu als amics, recomaneu-nos com un bon antidepressiu!

Molts petons a tots i totes, ja us avisarem quan haguem de sortir a escena un altre cop, encara que ara amb els estudis ens serà molt difícil, però farem el que podrem, quan una cosa t'agrada...

NÚRIA SIMÓ SEGURA
 Representant del Grup de Joves del CCR

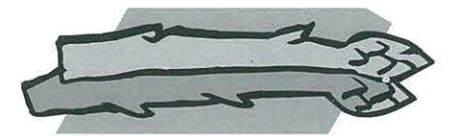
GASTRONOMIA

Per Mª Carmen

ROLLETS D'ESPÀRRECS

INGREDIENTS:

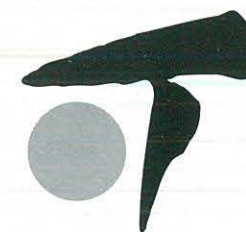
- 8 talls fins de pernil dolç.
- 8 espàrrecs grossos en conserva.
- 2 ous.
- pa ratllat.
- 1 primentó roig torrat.
- enciam.
- 1 got d'oli.
- sal.

Preparació:

Tallar el primentó en 8 tires llargues i els posarem damunt de cada tall de pernil, juntament amb un espàrrec, enrotllar el pernil i subjectar-lo amb un escuradents.

Passeu els rotllets per un ou batut i pa ratllat. A continuació el fregim amb oli molt calent i quan estiguin daurats, s'escorre l'oli i es poden servir damunt de l'enciam tallat en juliana.

Caixa Tarragona